

IRESC:
Poz.:

ZARZĄDZENIA:

- 397 — Ministra Komunikacji z dnia 29 listopada 1961 r. w sprawie nadzoru technicznego nad utrzymaniem kolei użytku niepublicznego i bezpieczeństwa ruchu na tych kolejach 853
- 398 — Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 18 listopada 1961 r. w sprawie opłat związanych z uzyskaniem prawa do oznaczania wyrobów znakiem jakości 854

INSTRUKCJE:

- 399 — Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 19 października 1961 r. zmieniająca instrukcję z dnia 22 czerwca 1961 r. w sprawie planowania, kontroli i korekty funduszu płac w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych 855
- 400 — Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej, Ministra Komunikacji oraz Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 22 listopada 1961 r. w sprawie współdziałania zakładów lecznictwa kolejowego i powszechnego w zakresie udzielania świadczeń leczniczych i orzekania o czasowej niezdolności do pracy 856

397

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 29 listopada 1961 r.

w sprawie nadzoru technicznego nad utrzymaniem kolei użytku niepublicznego i bezpieczeństwa ruchu na tych kolejach.

Na podstawie art. 9 pkt 4 oraz w związku z art. 28 i 29 ustawy z dnia 2 grudnia 1960 r. o kolejach (Dz. U. Nr 54, poz. 311) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wykonywanie nadzoru technicznego nad utrzymaniem kolei użytku niepublicznego i bezpieczeństwa ruchu na tych kolejach należy do dykcji okręgowej kolei państwowych właściwej terytorialnie ze względu na położenie kolei użytku niepublicznego lub do dykcji wyznaczonej przez Ministra Komunikacji.

2. Nadzór techniczny dykcja okręgowa kolei państwowych wykonuje:

- 1) w stosunku do kolei użytku niepublicznego łączących się z kolejami użytku publicznego — przez kierowników właściwych terenowo jednostek kolejowych i kontrolerów poszczególnych służb kolejowych,
- 2) w stosunku do kolei użytku niepublicznego, nie mających połączenia z kolejami użytku publicznego — przez komisję składającą się z pracowników dykcji okręgowej kolei państwowych lub jednostek podległych dykcji, powołaną w tym celu przez dyrektora okręgu.

3. Przewodniczącym komisji, wymienionej w ust. 2 pkt 2, dla kolei użytku niepublicznego normalnotorowych jest naczelnik zarządu przewozów lub jego zastępca, a dla kolei wąskotorowych — naczelnik zarządu kolei dojazdowych lub jego zastępca.

§ 2. 1. Nadzór techniczny (§ 1) polega na okresowym badaniu stanu podtorza, budowli inżynierskich, nawierzchni, urządzeń zabezpieczenia ruchu, urządzeń łączności, taboru, wyszkolenia i przydatności zatrudnionego personelu oraz stosowania obowiązujących dla kolei użytku niepublicznego przepisów technicznych o utrzymaniu i eksploatacji kolei.

2. W szczególności podlega nadzorowi:

- 1) stan torów, rozjazdów, podtorza, mostów, przepustów, wiaduktów, utrzymania pasów ochronnych przeciwpożarowych oraz skrzyżowań torów z drogami publicznymi, liniami tramwajowymi i kolejowymi,
- 2) stan sygnałów kolejowych i stan zabezpieczenia dróg przebiegów pociągów,
- 3) stan łączności telefonicznej,
- 4) stan taboru lokomotywowego i wagonowego, eksploatowanego na danej kolei, a nie należącego do przedsiębiorstwa Polskie Koleje Państwowe,
- 5) stosowanie przepisów w zakresie prowadzenia ruchu kolejowego oraz przewozu, jak również ładowania przesyłek,
- 6) stosowanie przepisów w zakresie utrzymania taboru kolejowego oraz urządzeń wymienionych w pkt 1—4,
- 7) przygotowanie fachowe i złożenie właściwych egzaminów oraz posiadanie wymaganych warunków zdrowotnych przez personel zatrudniony na kolei,
- 8) przestrzeganie przepisów wydanych w wykonaniu art. 24 ustawy z dnia 2 grudnia 1960 r. o kolejach (Dz. U. Nr 54, poz. 311) i roboty wykonywane w tym zakresie przez zarząd kolei użytku niepublicznego.

3. Dla umożliwienia wykonania czynności określonych w ust. 1 i 2 zarząd kolei użytku niepublicznego obowiązany jest umożliwić organom wymienionym w § 1 ust. 2 dostęp do wszystkich urządzeń kolejowych oraz wgląd do dokumentacji dotyczącej tych urządzeń.

4. Badania powinny być prowadzone w miarę możliwości kompleksowo i równolegle we wszystkich dziedzinach wymienionych w ust. 1 i 2.

5. Badania określone w ust. 1 i 2 organy dykcji okręgowej kolei państwowych przeprowadzają przy udziale przedstawiciela zarządu kolei użytku niepublicznego.

6. Niewzięcie udziału przez przedstawiciela zarządu kolei użytku niepublicznego w przeprowadzeniu badania nie wstrzymuje przeprowadzenia tego badania i nie wpływa na ważność ustaleń dokonanych w czasie badania.

§ 3. 1. Właściwa terytorialnie dykcja okręgowa kolei państwowych ustala częstotliwość przeprowadzania badań okresowych na poszczególnych kolejach użytku niepublicznego w zależności od nasilenia ruchu kolejowego na tych kolejach, stosując zasadę, że każda kolej użytku niepublicznego powinna być poddana badaniu okresowemu co najmniej raz w roku.

2. Oprócz badań okresowych organy wymienione w § 1 ust. 2 przeprowadzają doraźne całkowite lub częściowe badania, jeżeli uznają, że stan utrzymania i eksploatacji kolei użytku niepublicznego nie jest zadowalający, lub jeżeli badania takie wymagane są szczególnymi przepisami kolejowymi.

§ 4. 1. Wynik badania okresowego kolei użytku niepublicznego ujmuje się w protokole sporządzonym w 3 egzemplarzach, z których jeden otrzymuje zarząd kolei użytku niepublicznego, drugi dykcja okręgowa kolei państwowych, a trzeci zawiadowca (naczelnik) miejscowej stacji przedsiębiorstwa Polskie Koleje Państwowe, gdy chodzi o koleje określone w § 1 ust. 2 pkt 1, lub przewodniczący komisji — gdy badanie dotyczy pozostałych kolei.

2. W miarę potrzeby poszczególni przedstawiciele biorący udział w badaniu kolei mogą otrzymywać odpowiednie wyciągi z protokołu.

§ 5. 1. W razie stwierdzenia przez organy przeprowadzające badania, że stan techniczny urządzeń kolejowych, taboru kolejowego lub sposób prowadzenia ruchu kolejowego bądź stopień przygotowania personelu kolei użytku niepublicznego albo stan zdrowotny tego personelu nie gwarantuje bezpieczeństwa ruchu lub bezpieczeństwa publicznego, organy te stawiają wnioski o wydanie zarządzenia w sprawie usunięcia stwierdzonych usterek, a w razie konieczności, zarządzenia w sprawie ograniczenia szybkości biegu pociągów lub całkowitego zamknięcia kolei dla ruchu.

2. Organ przeprowadzający badania uprawniony jest także do stawiania wniosków co do zmiany układu torów kolei użytku niepublicznego oraz torów kolei użytku publicznego, z którymi łączą się tory kolei użytku niepublicznego, w przypadkach gdy rozwój kolei użytku niepublicznego wymaga zmiany warunków techniczno-eksploatacyjnych tej kolei.

3. Decyzję na podstawie wniosków określonych w ust. 1 i 2 wydaje dyrektor okręgu kolei państwowych; decyzja o ograniczeniu szybkości lub całkowitym zamknięciu kolei dla ruchu jest natychmiast wykonalna.

4. Odpis decyzji o zamknięciu dla ruchu kolei użytku niepublicznego należy przesłać komisji koordynacji przewoźników przy wydziale komunikacji przydziuim właściwej terenowo wojewódzkiej rady narodowej oraz do jednostki nadzrodnej użytkownika kolei użytku niepublicznego.

5. Ponowne podjęcie ruchu na kolei zamkniętej dla ruchu może nastąpić na podstawie decyzji dyrektora okręgu kolei państwowych, wydanej na podstawie wniosków organu powołanego do wykonywania nadzoru technicznego, stwierdzającego, że usunięte zostały przyczyny, które spowodowały zamknięcie ruchu.

6. W przypadkach nie cierpiących zwłoki, gdy dalsze prowadzenie ruchu na badanej kolei grozi wypadkiem kolejowym lub naraża na niebezpieczeństwo życie ludzkie, organ przeprowadzający badanie okresowe lub doraźne uprawniony jest do wydania decyzji o tymczasowym wstrzymaniu ruchu; decyzja taka jest natychmiast wykonalna; decyzję podejmowaną przez komisję wymienioną w § 1 ust. 2 pkt 2 podpisuje przewodniczący komisji.

7. Organ, który wydał decyzję o tymczasowym wstrzymaniu ruchu, może ją cofnąć, jeżeli nastąpi usunięcie przyczyn, które spowodowały wydanie decyzji.

8. Jeżeli przyczyny powodujące wydanie decyzji o tymczasowym wstrzymaniu ruchu nie zostały usunięte, organ, który wydał tę decyzję, obowiązany jest w ciągu 3 dni od dnia jej wydania złożyć wniosek do dyrektora okręgu kolei państwowych o zamknięcie ruchu w trybie przewidzianym w ust. 3, załączając odpis powziętej decyzji.

§ 6. Zarząd kolei użytku niepublicznego obowiązany jest zawiadomić organy powołane do wykonywania nadzoru technicznego o wszelkich poważniejszych uszkodzeniach urządzeń kolejowych, jak podmycie nasypów, torów, zerwanie mostów itp., które w istotny sposób wywierają wpływ na eksploatację kolei, oraz o wszystkich wypadkach kolejowych, które pociągnęły za sobą ofiary w zabitych lub ciężko rannych, jak również o wypadkach zderzenia lub starcia się pociągu albo taboru z innym pociągiem albo taborem oraz o wypadkach wykołowania się pociągu lub taboru. Ponadto zarząd kolei użytku niepublicznego, na którą wjeżdża tabor kolei użytku publicznego, obowiązany jest zawiadomić natychmiast miejscową stację o wszystkich wypadkach kolejowych, w których poszkodowanymi są pracownicy przedsiębiorstwa Polskie Koleje Państwowe lub nastąpiło uszkodzenie taboru kolei użytku publicznego wymagające co najmniej naprawy rewizyjnej.

§ 7. Za wykonywany nadzór techniczny dykcja okręgowa kolei państwowych pobiera opłatę ustaloną w cenniku.

§ 8. Przepisów zarządzenia nie stosuje się do kolei górniczych i kolei piaskowych, wymienionych w art. 31 ustawy z dnia 2 grudnia 1960 r. o kolejach.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Minister Komunikacji: J. Popielas

398

ZARZĄDZENIE PREZESA POLSKIEGO KOMITETU NORMALIZACYJNEGO

z dnia 18 listopada 1961 r.

w sprawie opłat związanych z uzyskaniem prawa do oznaczania wyrobów znakiem jakości.

Na podstawie § 12 ust. 2 uchwały nr 426 Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1958 r. w sprawie oznaczania wyrobów znakiem jakości (Monitor Polski Nr 97, poz. 531) zarządza się, co następuje:

§ 1. Jednostki ubiegające się o prawo do oznaczania wyrobów znakami jakości oraz te, którym przyznane zostało prawo do oznaczania wyrobów tymi znakami, wnoszą na

rzecz jednostki powołanej do przyznawania prawa do oznaczania wyrobów znakiem jakości następujące opłaty:

- 1) opłatę za przeprowadzenie badań wzorca (próbek) wyrobu;
- 2) opłatę za przyznanie prawa do oznaczania wyrobu znakiem jakości;
- 3) opłatę za kontrolę prawidłowości używania znaku jakości.